

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] konajúc o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu z 18. februára 2005 sp.zn. 1 Ds 11/2004 na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júna 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods.4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich sa odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich priznáva JUDr. [REDAKOVANÉ] náhradu trov odvolacieho konania 13 110 Sk, ktorú sumu je povinný zaplatiť minister spravodlivosti Slovenskej republiky do rúk JUDr. [REDAKOVANÉ] do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 18.februára 2005 sp.zn. 1 Ds 11/04, oslobodil JUDr. [REDAKOVANÉ] sudkyňu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 v spojení s ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení do 31. októbra 2003, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu [REDAKOVANÉ] č. k. 3 C 441/99-55 zo dňa 6. 4. 2000, ktorým súd zaviazal odporcu [REDAKOVANÉ]

[redacted], bytom [redacted], právne zast. JUDr. [redacted], advokátom Advokátskej kancelárie v Bratislave, [redacted] zaplatiť navrhovateľovi zast. JUDr. [redacted], komerčným právnikom, [redacted], [redacted] sumu 12.486 000,- Sk istiny, sumu 70 440,- Sk z titulu nákladov na právne zastúpenie navrhovateľa na účet právneho zástupcu JUDr. [redacted] a sumu 100 000,- Sk na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa z titulu náhrady trov konania – súdneho poplatku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 5. 2000 a vykonateľnosť dňa 20. 5. 2000, na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. [redacted], súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu [redacted], ktorý požiadal 1. 10. 2001 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného Advokátskou kanceláriou JUDr. [redacted] vo veci oprávneného [redacted] I [redacted], bytom [redacted], zastúpeného JUDr. [redacted], advokát, Advokátska kancelária JUDr. [redacted] Š [redacted] proti povinnému [redacted] odštepny závod K [redacted] vydala dňa 19. 10. 2001 poverenie č. 5710 004923*, ktorým súd poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. [redacted], pričom z originálu poverenia založenom v spise vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod č. k. 5 Er 824/01 na čísle listu 14 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného [redacted], bytom [redacted], zastúpeného JUDr. [redacted], advokát proti povinnému [redacted] odštepny závod [redacted] na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 12.486 000,- Sk a trovy predchádzajúceho konania 70 440,- Sk, a následne na základe námietok [redacted] proti exekúcii č. EX 364/2001-6 z 5. 11. 2001, predložených [redacted], odštepny závod, [redacted] Exekútorskému úradu [redacted] dňa 26. 11. 2001, ktoré tento súdny exekútor predložil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na rozhodnutie dňa 14. 12. 2001, vydala dňa 21. 1. 2003 uznesenie č. k. 5 Er 824/01-46, ktorým v exekučnej veci oprávneného [redacted] bytom [redacted], zast. JUDr. [redacted], advokátom Advokátskej kancelárie [redacted] proti povinnému [redacted] odštepny závod [redacted] v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. [redacted] sp. zn. EX 364/2001 o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 21. 11. 2001 súd rozhodol tak, že ich zamietla, z čoho vyplýva, že konala v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod

povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydala poverenie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietla, následne sa dôsledne nezaoberala opodstatnenosťou námietok povinného, tieto zamietla napriek tomu, že povinný v námietkach proti exekúcii uviedol zákonný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia neprípustná a to že povinnosť na neho z exekučného titulu neprešla a teda v označenom konaní konala, je v zrejmom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že disciplinárny súd nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutí, vydaním ktorých mala JUDr. [REDAKOVANÉ] naplniť znaky disciplinárneho previnenia ani správnosť postupu konania, ktoré vydaniu rozhodnutí predchádzalo. Zdôraznil, že tieto oprávnenia prináležia iba nadriadenému súdu v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní. Poukázal na to, že zo samotnej okolnosti, že sudkyňa nesprávne aplikovala právny predpis (rozhodnutie zo dňa 21. 1.2003 č. k. 5 Er 824/01 –46 bolo rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo 2/2004 zo dňa 30.11.2004 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie) nie je možné usúdiť, že sa dopustila disciplinárneho previnenia v zmysle návrhu. Nebola preukázaná ani tvrdená skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodit', že právne predpisy porušila zavinene. Nebol preukázaný ani tvrdený vzťah sudkyne k účastníkom alebo k veci, prípadne jej motivácia zvýhodniť niektorého z účastníkov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky („ďalej len „minister“) a žiadal, aby bolo rozhodnutie zrušené a bolo rozhodnuté v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania. Namietal, že sudkyňa rozhodla vecne nesprávne, ktorá skutočnosť vyplýva jednoznačne z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Postup sudkyne nemá oporu v existujúcej právnej úprave, dokonca jej odporuje, preto je rozhodnutím svojvoľným. Minister mal za to, že právny názor sudcu nemožno zamieňať s jeho právnym vedomím, t.j. odbornosťou sudcu. Vyslovil názor, že sudkyňa tak vzbudila svojím konaním oprávnené pochybnosti o svojej svedomitosti a neustrannosti.

JUDr. [REDAKOVANÉ] navrhla odvolanie ministra zamietnuť, pretože napadnuté rozhodnutie považovala za vecne správne.

Na podklade podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru že prvostupňový disciplinárny súd vykonal všetky potrebné dôkazy, tieto jednotlivo aj v ich súhrne náležite vyhodnotil a dospel tak k úplným a správnym skutkovým záverom. Aj podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu tieto závery plne zodpovedajú výsledku vykonaného dokazovania, a preto si ich odvolací disciplinárny súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia.

K odvolacím námietkam ministra odvolací disciplinárny súd uvádza, že v danej veci ide o právny názor a nie o neodbornosť. Dôkazom toho má byť aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 MCdo 2/2004 z 30.11.2004. Uvedeným rozsudkom väčšinou hlasov sudcov bolo rozhodnutie sudkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] zrušené, avšak tretí člen senátu vyslovil vo veci iný právny názor, zhodný s právnym názorom disciplinárne stíhanej sudkyne. Tento svoj názor písomne odôvodnil a je aj súčasťou rozhodnutia v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. Argumentácia ministra, že zo strany sudkyne išlo o prejav neodbornosti neobstojí, pretože sudkyňa týmto rozhodnutím vyjadrila svoj právny názor na predmetnú vec a za takýto postup ju nemožno disciplinárne stíhať a potrestať. Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou odvolateľa, že svojím konaním sudkyňa vzbudila oprávnené pochybnosti o nezaujatosti sudcu a nestrannosti alebo nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania. Odvolateľ neprodukoval jediný dôkaz, ktorým by k uvedenému záveru bolo možné dospieť.

Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny súd odvolanie ministra zamietol podľa ustanovenia § 131 ods.4 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach.

V súlade s ustanovením § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach bola sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ] priznaná náhrada trov odvolacieho konania v sume 13 110 Sk, ktorá spočíva v účelne vynaložených nákladoch súvisiacich s týmto konaním. Uvedená suma pozostáva z právneho zastúpenia sudkyne v odvolacom konaní, a to za dva úkony (vyjadrenie k odvolaniu, účasť na verejnom zasadnutí dňa 17.6.2004) v zmysle § 12 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 625 Sk, 2 x režijný paušál po 150 Sk a náhrada za premeškaný čas (Stará Ľubovňa – Bratislava a späť 10 hodín)

20 polhodín x 250 Sk a náhrada cestovného Stará Ľubovňa - Bratislava a späť
800 km x 8,20 Sk (37,20 Sk x 5,31)/100 + 6,20 Sk, t.j. 6560 Sk.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. júna 2005

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

